

7 Φεβρουαρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΣΤΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 673/90).

*Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Άδεια οδικής χρήσης — Άδεια ταξί —
Απόρριψη αιτήματος χορήγησης άδειας — Αιτιολογία —
Απαραίτητη για να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος —
Ασαφείς γενικότητες που επαναλαμβάνουν τις σχετικές
νομοθετικές πρόνοιες δεν αποτελούν επαρκή αιτιολογία.*

5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να απορρίψει ιεραρχική προσφυγή του κατά της απόφασης της Αρχής Αδειών να απορρίψουν αίτημά του για χορήγηση άδειας αστικού ταξί με έδρα τον Πρωταρά.

10

Μεταξύ των λόγων ακύρωσης που πρόβαλε ο αιτητής προς υποστήριξη της προσφυγής του ήταν τόσο η έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης απόφασης όσο και η άνιση μεταχείριση.

15

Στο πρακτικό της επίδικης απόφασης αναφέρεται η διαπίστωση από τους καθ' ων η αίτηση της ανάγκης χορήγησης νέων αδειών ταξί στην τροχαία περιοχή Αμμοχώστου καθώς και η επιλογή των ενδιαφερομένων μερών ως των πιο κατάλληλων προσώπων για να τους χορηγηθούν οι άδειες και η απόρριψη των ιεραρχικών προσφυγών συμπεριλαμβανομένης και αυτής του αιτητή.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

5 Οι διοικητικές αποφάσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες και η αιτιολογία είναι απαραίτητη για να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Ασαφείς γενικότητες που επαναλαμβάνουν τις σχετικές νομοθετικές πρόνοιες δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν επαρκή αιτιολογία.

10 Στην υπό κρίση υπόθεση, οι καθ' ων η αίτηση κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι στην αστική τροχαία περιοχή Αμμοχώστου λόγω της υπερδιπλασιάσεως του γηγενούς πληθυσμού και της μεγάλης αύξησης των τουριστικών καταλυμάτων και του τουρισμού γενικά, έπρεπε να χορηγηθεί κάποιος αριθμός νέων αδειών. Από
15 το σημείο τούτο και πέρα, καμιά αιτιολογία υπάρχει για την άρνηση της Αρχής να δεχθεί το αίτημα του αιτητή και την απόφασή της να χορηγήσει στα ενδιαφερόμενα μέρη άδειες οδικής χρήσης, αλλά γίνεται απλώς αναφορά διατάξεων του Νόμου που εφαρμόζονται γενικά και επίσης γίνεται αναφορά σε γενικούς
20 χαρακτηρισμούς που μπορούν να εφαρμοστούν σε κάθε περίπτωση. Έχω τη γνώμη ότι η αιτιολογία δεν συμπληρώνεται καθόλου από τα στοιχεία του φακέλου, το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης αποτελείται από ασαφείς γενικότητες και είναι τέτοιο που καθιστά το δικαστικό έλεγχο ανέφικτο.

25

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με
έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30

Karageorgis v. Republic (1982) 3 C.L.R. 435·

Co-Operative Society of Alona v. Republic (1986) 3 C.L.R. 222·

35

Nicolaides v. Municipality of Latsia through the Municipal Council of Latsia (1987) 3 C.L.R. 1496·

Louca v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1640·

40

A. Πέτσας και Υιοί Λτδ ν: Δημοκρατίας(1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3069·

Tsouloftas v. Republic (1983) 3 C.L.R. 426·

45

Πολυδώρου και Άλλος ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου και Άλλου (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2440·

P.E.O. v. Republic (1965) 3 C.L.R. 27

Petrondas v. Republic (1969) 3 C.L.R. 214.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή του αιτητή εναντίον της άρνησης της Αρχής Αδειών να χορηγήσει στον αιτητή άδεια αστικού ταξί με έδρα τον Πρωταρά. 10

Π. Χριστοφή για Σ. Καραπατάκη, για τον αιτητή.

Γ. Κυριακίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση. 15

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Κούρρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 20

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή, ο αιτητής ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 9/7/90, που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 30/7/90, με την οποία η πιο πάνω Αρχή απέρριψε ιεραρχική προσφυγή του αιτητή, εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών να αρνηθεί στον αιτητή τη χορήγηση άδειας αστικού ταξί, με έδρα τον Πρωταρά, είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε νομικό αποτέλεσμα. 25 30

Τα γεγονότα σε συντομία είναι τα εξής: Ο αιτητής στις 14/12/88 υπέβαλε αίτηση στην Αρχή Αδειών, με την οποία ζητούσε να του χορηγηθεί άδεια οδικής χρήσης αστικού ταξί με χώρο στάθμευσης στον Πρωταρά, για το αγροτικό του ταξί υπ' αριθμό εγγραφής UY260. 35

Η Αρχή Αδειών στη συνεδρία της ημερομηνίας 27/5/89, αφού έλαβε υπόψη όλα τα γεγονότα και περιστατικά της υπόθεσης, αποφάσισε να χορηγήσει στον αιτητή άδεια για 40

προσωρινή στάθμευση στον Πρωταρά, του αγροτικού του ταξί UY260, ενώ ταυτόχρονα αποφάσισε να επανεξετάσει την αίτηση του για παραχώρηση άδειας για μόνιμη στάθμευση στον Πρωταρά.

5

Στις 1/11/89, η Αρχή Αδειών εξέτασε και πάλι την αίτηση του αιτητή και την απέρριψε. Χορήγησε όμως στον αιτητή προσωρινή άδεια για στάθμευση του αγροτικού του ταξί, ώστε αυτό να σταθμεύει κατά τη χρονική περίοδο από 1/6-30/10 των ετών 1990 και 1991 στον Πρωταρά, εντός της αστικής τροχαίας περιοχής Αμμοχώστου.

10

Εναντίον του αρνητικού μέρους της απόφασης της Αρχής Αδειών, υποβλήθηκε ιεραρχική προσφυγή.

15

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, εξέτασε την πιο πάνω ιεραρχική προσφυγή στη συνεδρία της ημερομηνίας 9/7/90 και αφού έλαβε υπόψη όλα τα γεγονότα και περιστατικά της υπόθεσης, αποφάσισε να απορρίψει την αίτηση του αιτητή (Τεκμήριο ΣΤ στην ένσταση, που είναι αντίγραφο πρακτικών της πιο πάνω συνεδρίας).

20

Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή της ημερομηνίας 30/7/90.

25

Οι προβαλλόμενοι νομικοί λόγοι για την ακύρωση της επίδικης απόφασης, είναι:

30

(1) Ανεπαρκής αιτιολογία.

(2) Άνιση μεταχείριση.

35

(3) Πλάνη περί τα πράγματα.

(4) Παράβαση των κανόνων της χρηστής διοίκησης.

40

Ο κυριότερος λόγος που προσβάλλεται, σύμφωνα με τους νομικούς ισχυρισμούς, είναι ότι η απόφαση των καθ'ων η αίτηση στερείται της αναγκαίας επαρκούς

αιτιολογίας. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή, ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερομηνίας 9/7/90 η οποία είναι δυσμενής για τα συμφέροντα του αιτητή, στερείται της αναγκαίας επαρκούς αιτιολογίας, καθότι πουθενά στην απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών δίδεται λόγος γιατί αυτή απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή του αιτητή εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών η οποία απέρριψε αίτημα του αιτητή για χορήγηση άδειας αστικού ταξί για το αγροτικό ταξί του με έδρα τον Πρωταρά, εντός της αστικής τροχαίας περιοχής Αμμοχώστου και δεν γίνεται καθόλου μνεία γιατί χορήγησε άδειες στα ενδιαφερόμενα μέρη αντί στον αιτητή. Στην υπό εξέταση αίτηση, ο δικηγόρος ισχυρίστηκε ότι η αιτιολογία είναι αόριστη και καθιστά αδύνατο το δικαστικό έλεγχο. Υποστήριξε τον ισχυρισμό του, με τις αποφάσεις *Karageorgis v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 435 στην σελίδα 459, *Co-Operative Society of Alona v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 222, *Antonis Nicolaidis v. The Municipality of Latsia through the Municipal Council of Latsia* (1987) 3 C.L.R. 1496.

Η ευπαίδευτη δικηγόρος των καθ' ων αίτηση, υπέβαλε ότι σύμφωνα με τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου, δεν είναι απαραίτητη η αιτιολογία να περιέχεται στην ίδια την απόφαση του διοικητικού οργάνου, αλλά είναι αρκετό όπως η αιτιολογία συμπληρώνεται από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου ο οποίος βρίσκεται ενώπιον του κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, ισχυρίστηκε ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης περιέχει όλα τα στοιχεία που καθιστούν εφικτό και αποτελεσματικό το δικαστικό έλεγχο, και αυτά βρίσκονται στα πρακτικά της συνεδρίας της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 9/7/90 (Τεκμήριο 3 - Ερυθρά 13, 12, 11, 10 και 9).

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, υπέβαλε ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών δε χρειαζόταν να αναφέρει στο πρακτικό γιατί δε χορήγησε άδεια οδικής χρήσης σε ένα έκαστο από τους αιτητές και επίσης δε χρειαζόταν να καταγράψει στο πρακτικό τη σύγκριση των αιτητών στους οποίους χορήγησε την άδεια με κάθε ένα από τους υπόλοιπους αιτητές. Τελικά, υπέβαλε ότι είναι εφικτός ο

δικαστικός έλεγχος και το Δικαστήριο μπορεί να προβεί στη δέουσα έρευνα με βάση τα πρακτικά και τα συναφή στοιχεία και να αποφασίσει για τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης σαν θέμα ουσίας. Υποστήριξε τη θέση των καθ'ων η αίτηση με της αποφάσεις *Louca v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1640, στη σελίδα 1645 και *Α. Πέτσας και Υιοί Ατδ. ν. Δημοκρατίας*, Υπόθ. αρ. 663/90, με ημερομηνία 16/9/91.

10 Η επίδικη απόφαση, εκδόθηκε κατά την άσκηση εξουσιών, που έχουν χορηγηθεί στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, με το άρθρο 4Α των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων, του 1982 και 1984 (Νόμοι 9/82 και 84/84). Το λεκτικό του άρθρου 4Α(3), είναι
15 παρόμοιο με το λεκτικό του καταργηθέντος άρθρου 4(2) του Νόμου 9/82 και το άρθρο 6(2) των καταργηθέντων περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1964-1975. Οι εξουσίες του Υπουργού Συγκοινωνιών και
20 'Εργων, δυνάμει του πιο πάνω άρθρου 6(2), έτυχαν ανάλυσης στην υπόθεση *Tsouloftas v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 426.

Η Αρχή Αδειών με επιστολή της ημερομηνίας 30/7/90 που στάληκε στον αιτητή, αναφέρει τα εξής:

25

"Αναφέρομαι στην ιεραρχική προσφυγή σας με ημερ. 15.11.89 εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών για τη χορήγηση άδειας αστικού ταξί με έδρα την αστική τροχαία περιοχή Αμμοχώστου για το αγρ. ταξί ΟΥ260 και σας στέλλω την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών για την προσφυγή αυτή".

30

35 Από τα στοιχεία του φακέλου της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ενώπιόν μου, φαίνεται ότι οι καθ'ων η αίτηση επισύναψαν στην πιο πάνω επιστολή, τα πρακτικά της συνεδρίας τους, ημερομηνίας 9/7/90, κατά την οποία λήφθηκε η απόφαση (Τεκμήριο 3 - Ερυθρά 18, 17, 16, 15 και 14). Σχετικά είναι τα Ερυθρά 16 και 15, όπου
40 αναφέρονται τα εξής:

"Οι πιο πάνω υποθέσεις εξετάστηκαν όλες μαζί διότι όλες αφορούν το ίδιο θέμα δηλ. τη χορήγηση αδειών

- ταξί στην αστική τροχαία περιοχή Αμμοχώστου. Το πρωταρχικό και κυριότερο καθήκον που έχουμε στις παρούσες υποθέσεις είναι να αποφασίσουμε κατά πόσο υπάρχουν ανάγκες για τη χορήγηση νέων αδειών ταξί σύμφωνα με το άρθρο 9(3)(α)(1) του νόμου. Από το σύνολο των στοιχείων που έχουμε ενώπιόν μας περιλαμβανομένων και των στοιχείων που υπάρχουν στο φάκελλο ΑΑΑ 1/90/Β όπου φαίνεται ότι ο αριθμός των τουριστικών κλινών στην περιοχή Αμμοχώστου έχει αυξηθεί από 1,467 το 1980 σε 8,638 το 1985 και 18,960 το 1990 και επίσης ο γηγενής πληθυσμός της περιοχής έχει αυξηθεί κατά τα τελευταία χρόνια και αφού λάβαμε υπόψη μας όλα τα δεδομένα έχουμε φθάσει στο συμπέρασμα ότι στην αστική τροχαία περιοχή Αμμοχώστου υπάρχουν ουσιαστικές ανάγκες για νέες άδειες αστικών ταξί. 5
- Αφού εξετάσαμε τις περιπτώσεις όλων των προσφευγόντων και των ενδιαφερομένων μερών ενώπιόν μας με βάση τα κριτήρια του νόμου, δηλ. τα άρθρα 5(8), 5(9), 5(13) και 9(1)(3) του νόμου κρίνουμε ότι τα πιο κατάλληλα πρόσωπα για να τους χορηγηθούν οι άδειες είναι τα εξής, στα οποία χορηγούμε από μια άδεια στον καθένα". 10
- Στο ίδιο πρακτικό στο Ερυθρό 14, αναφέρει ότι με βάση τα πιο πάνω, απορρίπτονται οι ιεραρχικές προσφυγές, συμπεριλαμβανομένης και της προσφυγής του αιτητή. 15
- Το ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο τα αποσπάσματα που αναφέρω πιο πάνω είναι επαρκή για να καταστεί εφικτός ο δικαστικός έλεγχος. 20
- Στην απόφαση στις προσφυγές 98/87 και 175/87 *Χριστάκης Πολυδώρου και Άλλοι ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου και Άλλου* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2440, το Δικαστήριο στη σελ. 2450 αναφέρει τα εξής: 25
- "Είναι νομολογημένο ότι οι διοικητικές αποφάσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες και ότι η αιτιολογία 30

είναι απαραίτητη για να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. (*P.E.O. v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 27).

5 Είναι επίσης νομολογημένο ότι ασαφείς γενικότητες που επαναλαμβάνουν τις σχετικές νομοθετικές πρόνοιες δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν επαρκή αιτιολογία (*Petrondas v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 214)".

10

Στην υπό κρίση υπόθεση, οι καθ' ων η αίτηση αφού κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η αστική τροχαία περιοχή Αμμοχώστου λόγω της υπερδιπλασιασέως του γηγενούς πληθυσμού και της μεγάλης αύξησης των τουριστικών καταλυμάτων και του τουρισμού γενικά, έκριναν ότι έπρεπε να χορηγηθεί κάποιος αριθμός νέων αδειών. Από το σημείο τούτο και πέρα, καμιά αιτιολογία υπάρχει για την άρνηση της Αρχής να δεχθεί το αίτημα του αιτητή και την απόφασή της να χορηγήσει στα ενδιαφερόμενα μέρη 20 άδειες οδικής χρήσης, αλλά γίνεται απλώς αναφορά διατάξεων του Νόμου που εφαρμόζονται γενικά και επίσης προέβαινε σε γενικούς χαρακτηρισμούς που 25 μπορούν να εφαρμοστούν σε κάθε περίπτωση. Έχω τη γνώμη ότι η αιτιολογία δεν συμπληρώνεται καθόλου από τα στοιχεία του φακέλου, το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης αποτελείται από ασαφείς γενικότητες και είναι τέτοιο που καθιστά το δικαστικό έλεγχο ανέφικτο.

30 Επομένως, η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται, καθότι δεν έχει τη δέουσα αιτιολογία.

Έχοντας αποφασίσει το σημείο αυτό, δε θα εξετάσω τους υπόλοιπους νομικούς ισχυρισμούς του αιτητή.

35 Υπό τις περιστάσεις, οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν τα έξοδα του αιτητή τα οποία να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

40

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.